

ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος, αἱ πρὸς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ἐξαγωγαί, αἵτινες μεταπολεμικῶς μέχρι καὶ τοῦ 1955 εἶχον οὐσιωδῶς αὐξηθῆ, ἤρχισαν ἐμφανίζουσαι στασιμότητα, ἂν ὄχι καὶ κάμ-

ψιν. Συμφώνως, ἐξ ἄλλου, πρὸς τὰς γερμανικὰς στατιστικὰς, αἱ εἰσαγωγαὶ σουλτανίνας καὶ ροζακί εἰς τὴν Ὀμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν ἐξείλιχθησαν ὡς ἀκολούθως κατὰ τὰ ἔτη 1955—57:

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ ΞΑΝΘΩΝ ΣΤΑΦΙΔΩΝ

(Εἰς μετρικοὺς τόνους)

Χῶραι προελεύσεως	1955	1956	1957
Ἑλλάς	23.764	16.563	21.626
Ἰράν	16.092	18.487	20.265
Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι	6.339	6.246	1.720
Τουρκία	1.218	2.466	1.535
Λοιπαὶ χῶραι	3.206	1.164	4.834
Σύνολον	50.619	44.926	49.980

(1) Ἐκ Κύπρου τόν. 4.532.

Τὸ συμπέρασμα ὅπερ δύναται νὰ ἐξαχθῆ ἐκ τοῦ ὡς ἄνω πίνακος εἶναι ὅτι τὸ Ἰράν ἀποκτᾷ συνεχῶς σταθερωτέραν θέσιν εἰς τὰς εἰσαγωγὰς ξανθῶν σταφίδων τῆς Ὀμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας. Τὸ Ἰράν ἔχει μεγάλως αὐξήσει τὴν παραγωγὴν του κατὰ τὴν τελευταίαν ἑπταετίαν (ἀπὸ 44.000 τόν. κατὰ τὸ 1950 εἰς 62.000 κατὰ τὸ 1956), συγχρόνως ὁμως ἐβελτίωσεν οὐσιωδῶς καὶ τὰς ποιότητος καὶ τὰς μεθόδους διαλογῆς καὶ συσκευασίας τοῦ προϊόντος τούτου. Ἐπὶ πλεόν οἱ Πέρσαι παραγωγοὶ καὶ ἐξαγωγεῖς διαθέτουσι δραστηρίους ἐν τῇ Δ. Γερμανίᾳ πράκτορας, οἵτινες φροντίζουν ὅπως ἱκανοποιῶν πᾶσαν ἀξίωσιν τῶν Γερμανῶν εἰσαγωγέων καὶ καταναλωτῶν. Καὶ οἱ ὄροι προσφορᾶς εἶναι εὐμενέστεροι τῶν ἰδικῶν μας καὶ αἱ τιμαὶ περισσότερο συμφέρουσαι, ὡς περαιτέρω θέλομεν ἴδει, ἢ δὲ παράδοσις τοῦ ἐμπορεύματος γίνεται ἐκ σχηματιζομένων ἐν Γερμανίᾳ ἀποθεμάτων.

Τοῦτο κατορθοῦται διότι ἡ παραγωγὴ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ εἶναι συγκεντρωμένη εἰς χεῖρας μεγαλοκτηματιῶν, οἱ ὅποιοι ἐπιτυγχάνουν χαμηλὸν κόστος παραγωγῆς λόγῳ τῆς εὐθηνῆς ἐργασίας καὶ οὕτως ἀντιμετωπίζουν τὰ ἠϋξημένα (ἐν σχέσει πρὸς τὴν Τουρκίαν ἢ τὴν Ἑλλάδα) ἔξοδα μεταφορᾶς.

Τὰ ἔξοδα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπολογισθοῦν μετ' ἀκριβείας, διότι οἱ ναῦλοι τῶν πλοίων (δεδομένου ὅτι διὰ θαλάσσης ἐνεργοῦνται αἱ μεταφοραὶ μέσῳ Ἀμβούργου) οὐδεμίαν ἐμφανίζουν σταθερότητα ἐξαρτώμενοι ἐκ τοῦ ὄγκου τῶν πρὸς μεθορὰν ἐμπορευμάτων καὶ τῆς ἐκάστοτε διαθεσίμου χωρητικότητος (1). Ἐξ ἄλλου, ἰδίᾳ εἰς τὸ Ἰράν, παρίσταται ἀνάγκη μεταφορᾶς διὰ χερσαίων μέσων τοῦ προϊόντος μέχρι τοῦ λιμένος ἐπιβιβάσεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, φυσικῶ τῷ λόγῳ, αὐξάνει τὰς σχετικὰς δαπάνας.

Ἡ σιδηροδρομικὴ μεταφορὰ ἐξ

(1) Καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας, οἱ ναῦλοι διὰ σουλτανίνας ἀπὸ λιμένων τοῦ Περσικοῦ Κόλπου μέχρις Ἀμβούργου κυμαίνονται περί τῶν \$ 30 κατὰ τόνον.